

Nr 138

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen rörande ratifikation av konvention om indrivning av underhållsbidrag i utlandet; given Stockholms slott den 21 mars 1958.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att, på sätt varom föredragande departementschefen hemställt, godkänna ratifikation av konventionen den 20 juni 1956 om indrivning av underhållsbidrag i utlandet.

GUSTAF ADOLF

Östen Undén

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att riksdagen godkänner ratifikation av den i New York den 20 juni 1956 dagtecknade internationella konventionen om indrivning av underhållsbidrag i utlandet.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 mars 1958.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie- och socialdepartementen anmäler ministern för utrikes ärendena fråga om ratifikation av konventionen den 20 juni 1956 om indrivning av underhållsbidrag i utlandet.

Föredraganden anför följande.

En stats inre lagstiftning om fastställande och uttagande av underhållsbidrag kan i det enskilda fallet visa sig verkningslös till följd av att den underhållsskyldige avflyttar till utlandet och därefter undandraget sig att fullgöra sin underhållsplikt. Som regel kan nämligen underhållsbidrag icke indrivas i en främmande stat, med mindre överenskommelse härom träffats med denna. I varje fall torde i brist på sådan överenskommelse ett tidsödande och kostnadskrävande domstolsförfarande behöva tillgripas, om den främmande statens lag alls medger att talan om underhållsbidrag föres av person som icke är bosatt i staten i fråga.

Den enda internationella överenskommelse vari Sverige för närvarande är part och vilken direkt syftar till att möjliggöra indrivning av underhållsbidrag är konventionen den 10 februari 1931 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående indrivning av underhållsbidrag (SÖ 1931: 20). I de fall då till stöd för yrkandet om underhållsbidrag kan åberopas av domstol i någotdera landet meddelat utslag eller beslut är även konventionen den 15 januari 1936 mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar (SÖ 1936: 10) av betydelse. I förhållandet mellan Sverige och samtliga andra främmande länder än de nu nämnda är sålunda en underhållsberättigad hänvisad att för bidrags utfående söka anskaffa exekutionstitel i den stat, där tredskande bidragsskyldig är bosatt. Även i övrigt torde staterna endast undantagsvis ha konventionsvägen sökt råda bot på de underhållsberättigades otillfredsställande belägenhet i nu ifrågakörande hänseende.

Problemet hänsköts redan 1929 av Nationernas Förbund till det internationella institutet för unifiering av privaträtten och institutet framlade 1938 ett utkast till multilateral konvention i ämnet. Krigsutbrottet påföljande år medförde emellertid, att utkastet aldrig kom under behandling. På anmodan av Förenta Nationerna utarbetade institutet sedermera ett nytt utkast, som framlades för ekonomiska och sociala rådet vid dettas trettonde möte år 1951. Efter hemställan av rådet tillsatte så Förenta Nationernas generalsekreterare en expertkommitté, som utarbetade två konventionsutkast, det ena avsett att ligga till grund för en multilateral konvention och det andra att tjäna som förebild för bilaterala överenskommelser i ämnet. Utkasten behandlades på ekonomiska och sociala rådets sjuttonde möte i april 1954. I en därvid antagen resolution rekommenderades regeringarna att använda sig av det senare utkastet som förebild vid ingående av bilaterala överenskommelser och vid stiftande av enhetlig lag i ämnet. Beträffande utkastet till multilateral konvention hemställde rådet hos Förenta Nationernas generalsekreterare att denne skulle utröna, huruvida regeringarna i medlemsstaterna och i vissa utanför organisationen stående länder funne det önskvärt att en konferens sammankallades för att fullfölja arbetet på en multilateral konvention. Sedan de inkomna svaren förelagts ekonomiska och sociala rådet, beslöt detta vid sitt nittonde möte i maj 1955 att sammankalla en sådan konferens. Denna hölls sedermera i New York under tiden den 29 maj—den

20 juni 1956. I konferensen deltog ombud för 32 stater, däribland Sverige, varjämte ytterligare nio regeringar genom observatörer följde konferensens arbete. Internationella arbetsbyrån, mellanstatliga kommittén för europeisk migration och det internationella institutet för unifisering av privaträtten var även företrädare, varjämte ett stort antal icke-statliga organisationer hade sänt representanter till konferensen.

Konferensen antog den 20 juni 1956 enhälligt en konventionstext, som här bifogas i engelsk och fransk avfattning jämte översättning.

Under den tid konventionen därefter hölls öppen för undertecknande underskrevs den av Sverige, Bolivia, Brasilien, Cambodja, Ceylon, Colombia, Cuba, Danmark, Dominikanska republiken, Ecuador, Filippinerna, Frankrike, Grekland, Guatemala, Haiti, Israel, Italien, Jugoslavien, Mexico, Monaco, Nederländerna, Salvador, Förbundsrepubliken Tyskland, Vatikanstaten, Österrike samt den kinesiska nationalistregeringen.

Konventionen trädde i kraft den 25 maj 1957 sedan den dessförinnan ratificerats av Guatemala och Israel och Marocko anslutit sig. Senare har den kinesiska nationalistregeringen och Haiti ratificerat konventionen och anslutningsinstrument deponerats av Norge och Ungern.

Konventionen har till syfte att underlätta indrivandet av underhållsbidrag som en person, vilken vistas på fördragsslutande stats territorium, påstår sig vara berättigad erhålla från någon som är underkastad rättskipningen i en annan fördragsslutande stat. Syftet skall förverkligas med hjälp av institutioner som varje konventionsstat utser att på sitt territorium vara förmedlande och mottagande organ. Sökande har att göra framställning om indrivande av underhållsbidrag hos ett förmedlande organ. Detta skall pröva framställningen i formellt avseende, tillse att den står i överensstämmelse med föreskrifterna i lagen i den stat vars rättskipning den uppgivne underhållsskyldige är underkastad samt översända handlingarna till det mottagande organet i sistnämnda stat. Detta senare organ skall inom ramen för det av sökanden givna uppdraget på dennes vägnar vidtaga alla ändamålsenliga åtgärder för utfående av underhållsbidrag, såsom träffande av uppgörelse eller, där så erfordras, väckande och utförande av talan samt sökande av verkställighet. Organen äger icke betinga sig ersättning för lämnade tjänster.

För att underlätta förfarandet föreskriver konventionen att sökande skall erhålla samma behandling och tillerkännas samma förmåner som tillkommer dem som antingen är medborgare i eller stadigvarande vistas i den stat, där förfarandet äger rum, i fråga om befrielse från kostnader och avgifter samt beträffande skyldighet att ställa borgen eller annan säkerhet eller verkställa betalning för kostnader eller annat. Vidare får inga som helst kostnader eller avgifter utkrävas för bevisupptagning i det andra landet på begäran av domstol, som handlägger mål eller ärende om underhållsbidrag. Konventionen ålägger slutligen de stater, i vilka valutarestriktioner upprätthålles, att medgiva prioritet åt överföring till utlandet av underhållsbidrag.

Departementschefen

De otillfredsställande förhållanden som förevarande konvention syftar till att undanröja utgör icke någon ny företeelse. Att finna en lösning på problemet har emellertid under de senaste decennierna blivit en allt angelägnare uppgift. Antalet personer som för sitt underhåll är beroende av personer i annan stat har under senare år starkt ökat. Härtill har bl. a. bidragit de stora befolkningsomflyttningarna under och efter det andra världskriget, stationerandet av militära enheter i utlandet och den med åren alltmer stegrade resandeströmmen över gränserna.

Konventionen är det första försöket att på multilateral väg underlätta utfående i utlandet av underhållsbidrag. Det kan icke förväntas att rådande missförhållanden helt kommer att bringas ur världen för de underhållsberättigade, vilkas krav på underhåll faller under konventionens bestämmelser. Så som konventionen utformats, utgör den i huvudsak en praktisk anordning för tillhandahållande av snabb och effektiv rättshjälp. Önskemål om en längre gående konventionstext har övervägts av den expertkommitté, åt vilken Förenta Nationerna anförtrodde konventionens utarbetande. Kommittén bedömde emellertid ett genomförande härav som icke möjligt på multilateral basis. I stället utarbetade kommittén en konventionstext, avsedd att användas som förebild vid bilaterala överenskommelser, vilken i viss utsträckning tillgodoser ifrågavarande önskemål. Detta förslag till bilateral konvention innehåller i huvudsak att ett i den ena fördragsslutande staten meddelat domstolsbeslut, varigenom någon tillerkännes underhållsbidrag, skall vara verkställbart i den andra staten, under förutsättning att den bidragsskyldige var bosatt i domstolslandet när rättegången anhängiggjordes eller, om så ej var fallet, frivilligt underkastade sig domstolens jurisdiktion, och att beslutet är exigibelt i domstolslandet. Vid sidan härav åtager sig enligt förslaget de fördragsslutande staterna att under vissa förutsättningar tillämpa konventionens bestämmelser jämväl å sådana krav på underhållsbidrag som grundar sig på administrativt beslut eller avtal.

I detta sammanhang bör även nämnas, att de internationellt-privaträttsliga frågorna om tillämplig lag vid tvister rörande underhållsbidrag och om verkställighet i ett land av domar som meddelats i annat land, vilka frågor icke regleras av den multilaterala konventionen, behandlas i två konventioner som den 24 oktober 1956 antagits av den åttonde Haagkonferensen för internationell privaträtt.

Jag övergår nu till att närmare behandla den multilaterala konventionen.

I *art. 1* angives att konventionen har till syfte att underlätta indrivandet av underhållsbidrag. Konventionen är tillämplig på sådana bidrag som grundar sig på familjerättslig, i lag fastställd underhållsplikt. Den lag som här avses är lagen i den stat där kravet göres gällande. Konventionens praktiska betydelse kommer sålunda att i hög grad bliva beroende av utformningen av sistnämnda stats familjerättsliga lagstiftning. Föreskriver denna lag underhållsplikt för en vidare krets personer än lagen i den stat, där den underhållsberättigade vistas, möter icke något hinder mot att yrkandet rik-

tas även mot sådan person som i sökandens vistelseland icke skulle kunna lagligen förpliktas utgiva underhållsbidrag till sökanden.

Enligt artikeln må krav på underhållsbidrag resas av person, som vistas på någon av de fördragsslutande staternas territorium. Det kräves sålunda icke att sökanden är medborgare i konventionsstat, ej ens att han är stadigvarande bosatt inom den stat, vars förmedlande organ skall vidarebefordra framställningen. Det torde emellertid icke strida mot konventionen, om förmedlande organ vägrar att bistå sökande, som endast tillfälligt uppehåller sig i konventionsstat.

För person som saknar rättshandlingsförmåga må framställningen göras av dennes lagliga ställföreträdare.

Enligt *art. 2* skall konventionsstat utse en eller flera judiciella eller administrativa myndigheter att vara förmedlande organ och en allmän inrättning eller enskild organisation att vara mottagande organ å dess territorium. Något hinder möter enligt en av konferensen enhälligt omfattad mening icke mot att en och samma myndighet utses till såväl förmedlande som mottagande organ.

Vid bedömande av vilken eller vilka myndigheter som i betraktande av de ifrågavarande uppgifternas närmare innebörd lämpligen bör anförtros dessa är, vad först angår det förmedlande organet, att märka att detta enligt *art. 3 och 4* skall vidtaga åtgärder för att tillse, att framställning om dess be-medling får en sådan avfattning som lagen i det mottagande organets stat föreskriver, liksom att till stöd därför åberopade handlingar uppfyller de formella krav, som lagen i sökandens stat uppställer. Handlingarna skall där-efter översändas direkt till mottagande organ i det andra landet, i samband varmed det förmedlande organet äger redovisa sin uppfattning beträffande det berättigade i den gjorda framställningen liksom förorda, att sökanden tillerkännes förmånen av fri rättshjälp och avgiftsbefrielse. Det mottagande organet åligger enligt *art. 6* att inom ramen för det av sökanden lämnade uppdraget på sökandens vägnar vidtaga åtgärder för utfående av underhållsbidrag. Denna bestämmelse torde få anses innebära att det mottagande organet i första hand har att söka förmå den uppgivne underhållsskyldige att frivilligt erlægga yrkat bidrag. Skulle detta icke lyckas, torde nästa åtgärd bliva att söka åstadkomma frivillig uppgörelse mellan parterna. Först i sista hand, och sedan sökanden uttryckligen begärt detta, torde rättsliga åtgärder böra tillgripas. Att märka är att sökandens önskemål skall vara utslagsgivande för det mottagande organets handläggning av ärendet och att därför ofta en tämligen omfattande korrespondens mellan förmedlande och mottagande organ kan förutses, innan ett underhållsbidragsärende kan slutföras.

Konventionen saknar bestämmelser om det språk på vilket framställning liksom därvid fogade handlingar skall avfattas. I avsaknad av direkt överenskommelse därom mellan två konventionsstater torde det i praktiken bliva erforderligt att översätta dessa dokument till det språk som brukas i det mottagande organets stat. Vid hänvändelse till det svenska förmedlande

organet får det anses åligga sökanden att bekosta erforderlig översättning av handlingarna.

Den nu lämnade redogörelsen för organens huvudsakliga uppgifter utvisar att dessa i stor utsträckning kommer att bestå i skriftväxling med utländska myndigheter och kräva insikter i främmande lagstiftning och rättsväsende. På grund härav och i betraktande av att utrikesförvaltningen genom sin nuvarande befattning med utkrävandet av underhållsbidrag i utlandet har betydande erfarenhet av sådana ärenden, synes mig utrikesdepartementet böra utses att vara förmedlande och mottagande organ enligt konventionen, i varje fall intill dess närmare erfarenheter vunnits om hur konventionen kommer att verka i praktiken.

Har sökande i konventionsstat kunnat utverka dom eller domstolsbeslut av slutlig eller interimistisk natur, vari sökanden tillerkänts underhållsbidrag, kan enligt *art. 5* sådan handling i viss utsträckning träda i stället för de i *art. 3* angivna dokumenten. Lagen i det land där kravet skall göras gällande blir avgörande för den verkan domstolshandlingen kan medföra för bidragets utfående. I vissa stater torde det mottagande organet ha möjligheter att få domen eller beslutet stadfäst av inhemsk domstol, varefter verkställighet kan sökas därå. I andra stater, vilkas lag icke medger ett sådant förfarande, har det mottagande organet att behandla det översända dokumentet på samma sätt som en enligt *art. 4* översänd framställning.

Det får icke anses uteslutet att under artikeln låta inrymma ett av svensk domstol meddelat interimistiskt beslut i underhållsfråga. Att märka är emellertid att på konventionens originalspråk uttrycken »provisional order» respektive »décision provisoire» i första hand tager sikte på vissa, särskilt i common-law-länder vanliga domstolsbeslut, vilka meddelas i sökandens vistelsestat men blir verkställbara först efter stadfästelse av domstol, vars rättskipning den bidragsskyldige är underkastad.

De i *art. 7* angivna bestämmelserna om bevisupptagning vid och åt utländsk domstol är i väsentliga delar hämtade ur den av Sverige ratificerade, i Haag den 17 juli 1905 dagtecknade konventionen angående vissa till civilprocessen hörande ämnen av internationell natur. Avvikelserna är i huvudsak att domstol i en konventionsstat må direkt hos domstol eller annan härtill utsedd myndighet eller inrättning i annan konventionsstat göra framställning om bevisupptagning samt att bevisupptagningen icke skall föranleda ersättningskyldighet för avgifter eller kostnader av något slag.

I lagen den 20 december 1946 om bevisupptagning åt utländsk domstol förutsattes att av utländsk domstol gjord framställning härom som regel skall överlämnas till den svenska domstolen genom utrikesdepartementet. För att någon ändring i denna praxis icke skall behöva vidtagas torde vid ratifikation av konventionen från svensk sida angivas, att framställning om bevisupptagning skall göras hos utrikesdepartementet.

I betraktande av konventionens allmänt sociala karaktär, vartill jag nedan återkommer, synes mig Sverige böra godtaga artikelns bestämmelser om befrielse från ersättningskyldighet för uppkommande avgifter eller kostnader

i bevisupptagningsärende. Bestämmelsens tillämpning torde icke kräva annat författningsstöd än det som finnes i 10 § andra stycket i nyssnämnda 1946 års lag.

Med bestämmelserna i *art. 8* att konventionen skall kunna tillämpas jämväl å framställning, som avser ändring av dom eller beslut rörande underhållsbidrag, åsyftas de möjligheter som lagen i den stat, vars rättskipning den underhållsskyldige är underkastad, erbjuder den underhållsberättigade i fråga om att ernå förhöjning av fastställt bidrag på grund av väsentligt förändrade förhållanden beträffande parternas ekonomiska belägenhet.

Jag har tidigare nämnt att konventionen får anses vara av övervägande social karaktär. Detta förhållande återspeglas bl. a. i *art. 9*, där vittgående avgiftsfrihet och ekonomiska lättnader stadgas till förmån för sökande enligt konventionen. För uppnåendet av det syfte som konventionen tjänar synes en nödvändig förutsättning vara, att den rättshjälp som kan erhållas med stöd av konventionen ej blott är snabb och effektiv utan även billig. *Art. 9* innehåller i huvudsak att sökande skall vara jämställd med medborgare i den stat, där förfarandet äger rum, i fråga om befrielse från kostnader och avgifter och beträffande eventuell skyldighet att ställa säkerhet för rättegångskostnader, samt att förmedlande och mottagande organ icke må betinga sig ersättning för tjänster som de lämnar enligt konventionen.

Vad först angår den sistnämnda bestämmelsen bör uppmärksammas att ett organ som fått vidkännas direkta utlägg i samband med handläggning av konventionsärende, exempelvis för biträde av advokat vid förhandlingar med underhållsskyldig eller för genomförande av rättegång, otvivelaktigt äger kräva ersättning för dessa.

Beträffande kostnads- och avgiftsbefrielsen torde förmånen av fri rättegång i Sverige kunna tillerkännas medborgare i konventionsstat med stöd av 16 § lagen den 19 juni 1919 om fri rättegång och i sådan stat bosatt statslös sökande jämlikt lagen den 17 juni 1938 angående rätt för Konungen att meddela förordnande om vissa förmåner åt statslösa m. fl. Befrielse från skyldighet att ställa säkerhet för rättegångskostnader torde kunna medgivas medborgare i konventionsstat jämlikt stadgandet i 3 § lagen den 19 november 1886 angående skyldighet för utländsk man att i rättegång vid svensk domstol mot inländsk man ställa borgen för kostnad och skada samt statslös med stöd av nyssnämnda 1938 års lag. Som jag tidigare nämnt är enligt *art. 1* förmedlande organ under viss förutsättning skyldig att upptaga krav på underhållsbidrag, även om sökanden icke är medborgare i konventionsstat. Svensk lag lämnar emellertid icke utrymme för att förmån eller befrielse av nämnda slag tillerkännes sökande som är medborgare i annan stat än konventionsstat eller i sådan annan stat bosatt statslös. Detta nödvändiggör att för Sveriges del förbehåll göres gentemot *art. 9*. Förbehållet synes mig lämpligen böra givas den avfattningen att i *art. 9*, punkterna 1 och 2, angivna avgiftsfrihet och lättnader vid förfarande i Sverige endast tillerkännes medborgare i konventionsstat eller statslös som stadigvarande vistas i sådan stat eller den som eljest enligt avtal med stat vari han är medborgare har sådan förmån.

I detta sammanhang finner jag lämpligt beröra även följande spörsmål. Den nyssberörda befogenheten för Kungl. Maj:t att medgiva utländsk medborgare förmånen av befrielse från skyldighet att ställa säkerhet torde förutsätta att, på sätt stadgas i 1905 års Haagkonvention, svensk motpart i förekommande fall skall kunna erhålla verkställighet å beslut rörande rättegångskostnader i utlänningens hemstat. Någon sådan garanti erbjuder icke här ifrågavarande konvention. Detta förhållande bör uppmärksammas av det mottagande organet, som sålunda har att hos det utländska förmedlande organet försäkra sig om att täckning finnes för de rättegångskostnader, som utländsk sökande må kunna ådömas att utgiva, liksom över huvud taget för ersättningsgilla kostnader som kan uppkomma i samband med konventionsärendes handläggning.

Såsom jag inledningsvis omnämnt trädde konventionen i kraft den 25 maj 1957. Enligt *art. 14* kommer den vid ratifikation från svensk sida att för Sveriges del träda i kraft å trettionde dagen efter ratifikationsinstrumentets deponering.

Art. 17 innehåller bestämmelser om förbehåll. Jag har tidigare angivit ett förbehåll som enligt min åsikt bör göras i fråga om särskild konventionsbestämmelse. Konventionen synes mig härutöver giva anledning till en allmän reservation i fråga om krav på underhållsbidrag, riktade mot i Sverige bosatta politiska flyktingar, evad de är svenska eller utländska medborgare eller statslösa. Konventionen ålägger konventionsstat skyldighet att genom dess mottagande organ vidtaga alla ändamålsenliga åtgärder för utfående av underhållsbidrag från person som är underkastad denna stats rättskipning. Många av de politiska flyktingar vilka i Sverige beviljats fristad har i det land, som de av politiska skäl tvingats lämna, anhöriga till vilka de står i sådant familjerättsligt förhållande som enligt svensk lag grundar underhållsskyldighet. Genom konventionen skapas till följd härav möjligheter att såväl uppspara som trakassera dessa flyktingar, vilkas anhöriga i många fall utan framgång sökt utresa från hemlandet för att förena sig med dem. Av dessa skäl torde ett allmänt förbehåll böra göras av innehåll, att Sverige skall äga frihet att efter omständigheterna i det enskilda fallet avvisa sådana krav på bistånd att utfå underhållsbidrag, vilka göres gällande mot person, som ankommit till riket såsom politisk flykting. Eftersom enligt *art. 17* förbehåll måste knytas till viss angiven artikel, torde det nu ifrågavarande förbehållet böra hänföras till *art. 1*, vari fastställes att konventionen har till syfte att underlätta indrivandet av underhållsbidrag från den som är underkastad rättskipningen i fördragslutande stat.

Sammanfattningsvis kan sägas att den ordning som genom konventionen skulle införas förefaller ägnad att på ett ändamålsenligt sätt bidra till lösandet av de svårigheter som ofta är förbundna med utfäendet av underhållsbidrag från utlandet.

Under återopande av det sålunda anförda får jag föreslå, att här bilagd konvention om utfående av underhållsbidrag i utlandet måtte föreläggas riksdagen, och hemställer alltså

att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att godkänna att ratifikation sker av konventionen och att därvid avgives förbehåll beträffande art. 1 och 9 av den innebörd som i det föregående angivits.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Bertil Arvidson

Convention on the recovery abroad of maintenance

Preamble.

Considering the urgency of solving the humanitarian problem resulting from the situation of persons in need dependent for their maintenance on persons abroad,

Considering that the prosecution or enforcement abroad of claims for maintenance gives rise to serious legal and practical difficulties, and

Determined to provide a means to solve such problems and to overcome such difficulties,

The Contracting Parties have agreed as follows:

Article 1.

Scope of the Convention.

1. The purpose of this Convention is to facilitate the recovery of maintenance to which a person, hereinafter referred to as claimant, who is in the territory of one of the Contracting Parties, claims to be entitled from another person, hereinafter referred to as respondent, who is subject to the jurisdiction of another Contracting Party. This purpose shall be effected through the offices of agencies which will hereinafter be referred to as Transmitting and Receiving Agencies.

2. The remedies provided for in this Convention are in addition to, and not in substitution for, any remedies available under municipal or international law.

Article 2.

Designation of Agencies.

1. Each Contracting Party shall, at the time when the instrument of ra-

Convention sur le recouvrement des aliments à l'étranger

Préambule.

Considérant l'urgence de la solution du problème humanitaire qui se pose pour les personnes dans le besoin dont le soutien légal se trouve à l'étranger,

Considérant que la poursuite des actions alimentaires ou l'exécution des décisions à l'étranger donne lieu à de graves difficultés légales et pratiques,

Décidées à prévoir les moyens permettant de résoudre ces problèmes et de surmonter ces difficultés,

Les Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

Article premier.

Objet de la Convention.

1. La présente Convention a pour objet de faciliter à une personne, désignée ci-après comme créancier, qui se trouve sur le territoire d'une des Parties contractantes, le recouvrement d'aliments auxquels elle prétend avoir droit de la part d'une personne, désignée ci-après comme débiteur, qui est sous la juridiction d'une autre Partie contractante. Les organismes qui seront utilisés à cet effet sont désignés ci-après comme Autorités expéditrices et Institutions intermédiaires.

2. Les voies de droit prévues à la présente Convention complètent, sans les remplacer, toutes autres voies de droit existantes en droit interne ou en droit international.

Article 2.

Désignation des Institutions.

1. Chaque Partie contractante désigne, au moment du dépôt de l'in-

Bilaga

Översättning

Konvention om indrivning av underhållsbidrag i utlandet

Inledning.

De fördragsslutande staterna som beakta angelägenheten av att lösa det humanitära problem som uppställer sig för behövande personer vilka för sitt lagstadgade underhåll äro beroende av personer i utlandet,

som beakta att talan i utlandet om utfående av underhållsbidrag eller verkställighet i utlandet av dom å sådant bidrag ger upphov till allvarliga rättsliga och praktiska svårigheter, och

som äro beslutna att skapa ett medel för lösandet av dessa problem och för bemästrandet av dessa svårigheter,

ha överenskommit om följande:

Artikel 1.

Konventionens syfte.

1. Denna konvention har till syfte att underlätta indrivandet av underhållsbidrag som en person, här nedan kallad sökanden, vilken vistas på någon av de fördragsslutande parternas territorium, påstår sig vara berättigad att erhålla från en annan person, här nedan kallad förklaranden, vilken är underkastad rättskipningen i en annan fördragsslutande stat. Detta syfte skall förverkligas genom organ, vilka här nedan kallas förmedlande och mottagande organ.

2. I denna konvention förutsedda rättsmedel skola tillämpas vid sidan om och träda ej i stället för sådana rättsmedel som redan må finnas enligt nationell eller internationell rätt.

Artikel 2.

Utseende av förmedlande och mottagande organ.

1. Varje fördragsslutande part skall i samband med deponering av ratifi-

tification or accession is deposited, designate one or more judicial or administrative authorities which shall act in its territory as Transmitting Agencies.

2. Each Contracting Party shall, at the time when the instrument of ratification or accession is deposited, designate a public or private body which shall act in its territory as Receiving Agency.

3. Each Contracting Party shall promptly communicate to the Secretary-General of the United Nations the designations made under paragraphs 1 and 2 and any changes made in respect thereof.

4. Transmitting and Receiving Agencies may communicate directly with Transmitting and Receiving Agencies of other Contracting Parties.

strument de ratification ou d'adhésion, une ou plusieurs autorités administratives ou judiciaires qui exerceront sur son territoire les fonctions d'Autorités expéditrices.

2. Chaque Partie contractante désigne, au moment du dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion, un organisme public ou privé qui exercera sur son territoire les fonctions d'Institution intermédiaire.

3. Chaque Partie contractante communique sans retard au Secrétaire général des Nations Unies les désignations faites en application des paragraphes 1 et 2 et toute modification qui surviendrait à cet égard.

4. Les Autorités expéditrices et les Institutions intermédiaires peuvent entrer directement en rapport avec les Autorités expéditrices et les Institutions intermédiaires des autres Parties contractantes.

Article 3.

Application to Transmitting Agency.

1. Where a claimant is in the territory of one Contracting Party, hereinafter referred to as the State of the claimant, and the respondent is subject to the jurisdiction of another Contracting Party, hereinafter referred to as the State of the respondent, the claimant may make application to a Transmitting Agency in the State of the claimant for the recovery of maintenance from the respondent.

2. Each Contracting Party shall inform the Secretary-General as to the evidence normally required under the law of the State of the Receiving Agency for the proof of maintenance claims, of the manner in which such evidence should be submitted, and of other requirements to be complied with under such law.

3. The application shall be accompanied by all relevant documents, including, where necessary, a power of attorney authorizing the Receiving Agency to act, or to appoint some

Article 3.

Présentation de la demande à l'Autorité expéditrice.

1. Lorsqu'un créancier se trouve sur le territoire d'une Partie contractante, désignée ci-après comme l'Etat du créancier, et que le débiteur se trouve sous la juridiction d'une autre Partie contractante, désignée ci-après comme l'Etat du débiteur, le premier peut adresser une demande à une Autorité expéditrice de l'Etat où il se trouve pour obtenir des aliments de la part du débiteur.

2. Chaque Partie contractante informe le Secrétaire général des éléments de preuve normalement exigés à l'appui des demandes alimentaires par la loi de l'Etat de l'Institution intermédiaire, des conditions dans lesquelles ceux-ci doivent être fournis pour être recevables et des autres conditions fixées par cette loi.

3. La demande doit être accompagnée de tous les documents pertinents et notamment, le cas échéant, d'une procuration qui autorise l'Institution intermédiaire à agir au nom

kations- eller anslutningsinstrument utse en eller flera judiciella eller administrativa myndigheter, vilka skola vara förmedlande organ å dess territorium.

2. Varje fördragsslutande part skall i samband med deponering av ratifikations- eller anslutningsinstrument utse en allmän inrättning eller enskild organisation, som skall vara mottagande organ å dess territorium.

3. Varje fördragsslutande stat skall utan dröjsmål underrätta Förenta Nationernas generalsekreterare om utseende av organ enligt punkterna 1 och 2 ovan samt om varje i sådant hänseende vidtagen ändring.

4. Förmedlande och mottagande organ äga träda i direkt förbindelse med förmedlande och mottagande organ i andra fördragsslutande stater.

Artikel 3.

Framställning hos förmedlande organ.

1. Då sökande vistas å fördragsslutande stats territorium, här nedan kallad sökandens stat, och förklaranden är underkastad rättskipningen i annan fördragsslutande stat, här nedan kallad förklarandens stat, må sökanden hos ett förmedlande organ i den stat där han befinner sig göra framställning om indrivning av underhållsbidrag från förklaranden.

2. Varje fördragsslutande part skall lämna generalsekreteraren uppgift om den bevisning som enligt lagen i det mottagande organets stat regelmässigt fordras till styrkande av anspråk på underhållsbidrag, om det sätt varpå sådan bevisning skall framläggas och om de övriga krav som sagda lag härvidlag uppställer.

3. Framställningen skall vara åtföljd av alla erforderliga handlingar och särskilt, om så påfordras, av fullmakt för det mottagande organet att självt eller genom annan handla å sö-

other person to act, on behalf of the claimant. It shall also be accompanied by a photograph of the claimant and, where available, a photograph of the respondent.

4. The Transmitting Agency shall take all reasonable steps to ensure that the requirements of the law of the State of the Receiving Agency are complied with; and, subject to the requirements of such law, the application shall include:

(a) the full name, address, date of birth, nationality, and occupation of the claimant, and the name and address of any legal representative of the claimant;

(b) the full name of the respondent, and, so far as known to the claimant, his addresses during the preceding five years, date of birth, nationality, and occupation;

(c) particulars of the grounds upon which the claim is based and of the relief sought, and any other relevant information such as the financial and family circumstances of the claimant and the respondent.

Article 4.

Transmission of documents.

1. The Transmitting Agency shall transmit the documents to the Receiving Agency of the State of the respondent, unless satisfied that the application is not made in good faith.

2. Before transmitting such documents, the Transmitting Agency shall satisfy itself that they are regular as to form, in accordance with the law of the State of the claimant.

3. The Transmitting Agency may express to the Receiving Agency an opinion as to the merits of the case and may recommend that free legal aid and exemption from costs be given to the claimant.

du créancier ou à désigner une personne habilitée à agir au nom du créancier; elle sera également accompagnée d'une photographie du créancier et, si possible, d'une photographie du débiteur.

4. L'Autorité expéditrice prend toutes les mesures possibles pour que les exigences de la loi de l'Etat de l'Institution intermédiaire soient respectées; sous réserve des dispositions de cette loi, la demande comprend les renseignements suivants:

a) Les nom et prénoms, adresse, date de naissance, nationalité et profession du créancier ainsi que, le cas échéant, les nom et adresse de son représentant légal;

b) Les nom et prénoms du débiteur et, dans la mesure où le créancier en a connaissance, ses addresses successives pendant les cinq dernières années, sa date de naissance, sa nationalité et sa profession;

c) Un exposé détaillé des motifs sur lesquels est fondée la demande, l'objet de celle-ci et tout autre renseignement pertinent touchant notamment les ressources et la situation de famille du créancier et du débiteur.

Article 4.

Transmission du dossier.

1. L'Autorité expéditrice transmet le dossier à l'Institution intermédiaire désignée par l'Etat du débiteur à moins qu'elle ne considère la demande comme téméraire.

2. Avant de transmettre le dossier, l'Autorité expéditrice s'assure que les pièces à fournir sont, d'après la loi de l'Etat du créancier, en bonne et due forme.

3. L'Autorité expéditrice peut faire part à l'Institution intermédiaire de son opinion sur le bienfondé de la demande et recommander que le créancier bénéficie de l'assistance judiciaire et de l'exemption des frais.

kandens vägnar. Den skall jämväl vara åtföljd av fotografi av sökanden och, såvitt möjligt, av fotografi av förklaranden.

4. Det förmedlande organet skall vidtaga alla rimliga åtgärder för att tillse, att föreskrifterna i lagen i det mottagande organets stat följas, och skall framställningen med iakttagande av föreskrifterna i sagda lag innehålla:

(a) sökandens fullständiga namn, adress, födelsetid, medborgarskap och yrke samt i förekommande fall hans ombuds namn och adress;

(b) förklarandens fullständiga namn samt, såvitt sökanden äger kännedom därom, hans adresser under de senaste fem åren, hans födelsetid, medborgarskap och yrke;

(c) utförlig redogörelse för de grunder å vilka framställningen stödes, för det underhåll som yrkas liksom varje annan upplysning av betydelse, särskilt beträffande sökandens och förklarandens ekonomiska ställning och familjeförhållanden.

Artikel 4.

Handlingarnas översändande.

1. Det förmedlande organet skall, såvida framställningen ej befinnes uppenbart ogrundad, översända handlingarna till det mottagande organet i förklarandens stat.

2. Innan handlingarna översändas, skall det förmedlande organet förvissa sig om att de uppfylla de formella krav som lagen i sökandens stat uppställer.

3. Det förmedlande organet må underrätta det mottagande organet om sin uppfattning beträffande det berättigade i den gjorda framställningen samt förorda, att sökanden tillerkännes förmånen av fri rättshjälp och avgiftsbefrielse.

Article 5.

Transmission of judgements and other judicial acts.

1. The Transmitting Agency shall, at the request of the claimant, transmit, under the provisions of article 4, any order, final or provisional, and any other judicial act, obtained by the claimant for the payment of maintenance in a competent tribunal of any of the Contracting Parties, and, where necessary and possible, the record of the proceedings in which such order was made.

2. The orders and judicial acts referred to in the preceding paragraph may be transmitted in substitution for or in addition to the documents mentioned in article 3.

3. Proceedings under article 6 may include, in accordance with the law of the State of the respondent, exequatur or registration proceedings or an action based upon the act transmitted under paragraph 1.

Article 6.

Functions of the Receiving Agency.

1. The Receiving Agency shall, subject always to the authority given by the claimant, take, on behalf of the claimant, all appropriate steps for the recovery of maintenance, including the settlement of the claim and, where necessary, the institution and prosecution of an action for maintenance and the execution of any order or other judicial act for the payment of maintenance.

2. The Receiving Agency shall keep the Transmitting Agency currently informed. If it is unable to act, it shall inform the Transmitting Agency of its reasons and return the documents.

3. Notwithstanding anything in

Article 5.

Transmission des jugements et autres actes judiciaires.

1. L'Autorité expéditrice transmet, à la demande du créancier et conformément aux dispositions de l'article 4, toute décision provisoire ou définitive ou tout autre acte judiciaire d'ordre alimentaire intervenus en faveur du créancier dans un tribunal compétent de l'une des Parties contractantes, et, s'il est nécessaire et possible, le compte rendu des débats au cours desquels cette décision a été prise.

2. Les décisions et actes judiciaires visés au paragraphe précédent peuvent remplacer ou compléter les pièces mentionnées à l'article 3.

3. La procédure prévue à l'article 6 peut être, selon la loi de l'Etat du débiteur, soit une procédure d'exequatur ou d'enregistrement, soit une nouvelle action fondée sur la décision transmise en vertu des dispositions du paragraphe 1.

Article 6.

Fonctions de l'Institution intermédiaire.

1. Agissant dans les limites des pouvoirs conférés par le créancier, l'Institution intermédiaire prend, au nom du créancier, toutes mesures propres à assurer le recouvrement des aliments. Notamment, elle transige et, lorsque cela est nécessaire, elle intente et poursuit une action alimentaire et fait exécuter tout jugement, ordonnance ou autre acte judiciaire.

2. L'Institution intermédiaire tient l'Autorité expéditrice au courant. Si elle ne peut agir, elle en donne les raisons et renvoie le dossier à l'Autorité expéditrice.

3. Nonobstant toute disposition de

Artikel 5.

Översändande av domar och andra av domstol utfärdade handlingar.

1. Det förmedlande organet skall på begäran av sökanden och enligt bestämmelserna i artikel 4 översända varje dom eller beslut, vare sig av slutlig eller interimistisk natur, eller annan av domstol utfärdad handling, som avser utfående av underhållsbidrag och som sökanden erhållit hos behörig domstol i någon av de fördragsslutande staterna, ävensom, då så är nödvändigt och möjligt, domstolens protokoll i det ifrågavarande målet eller ärendet.

2. De domar, beslut och andra av domstol utfärdade handlingar som avses i punkt 1 må översändas i stället för eller jämte de i artikel 3 omnämnda handlingarna.

3. I artikel 6 angivet förfarande må i enlighet med lagen i förklarandens stat inbegripa exekvatur- eller registreringsförfarande eller talan, grundad på de enligt punkt 1 översända handlingarna.

Artikel 6.

Det mottagande organets uppgifter.

1. Det mottagande organet skall inom ramen för det av sökanden givna uppdraget på sökandens vägnar vidtaga alla ändamålsenliga åtgärder för utfående av underhållsbidrag, såsom träffande av uppgörelse eller, där så erfordras, väckande och utförande av talan samt sökande av verkställighet av dom, beslut eller annan av domstol utfärdad handling.

2. Det mottagande organet skall hålla det förmedlande organet underrettat om ärendets gång. Därest det mottagande organet ej kan åtgöra något i ärendet, skall det underrätta det förmedlande organet om skälen härför samt återsända handlingarna.

3. Utan hinder av bestämmelserna

this Convention, the law applicable in the determination of all questions arising in any such action or proceedings shall be the law of the State of the respondent, including its private international law.

Article 7.

Letters of request.

If provision is made for letters of request in the laws of the two Contracting Parties concerned, the following rules shall apply:

(a) A tribunal hearing an action for maintenance may address letters of request for further evidence, documentary or otherwise, either to the competent tribunal of the other Contracting Party or to any other authority or institution designated by the other Contracting Party in whose territory the request is to be executed.

(b) In order that the parties may attend or be represented, the requested authority shall give notice of the date on which and the place at which the proceedings requested are to take place to the Receiving Agency and the Transmitting Agency concerned, and to the respondent.

(c) Letters of request shall be executed with all convenient speed; in the event of such letters of request not being executed within four months from the receipt of the letters by the requested authority, the reasons for such non-execution or for such delay shall be communicated to the requesting authority.

(d) The execution of letters of request shall not give rise to reimbursement of fees or costs of any kind whatsoever.

(e) Execution of letters of request may only be refused:

(1) If the authenticity of the letters is not established;

(2) If the Contracting Party in whose territory the letters are to be

la présente Convention, la loi régissant lesdites actions et toutes questions connexes est la loi de l'Etat du débiteur, notamment en matière de droit international privé.

Article 7.

Commissions rogatoires.

Au cas où la loi des deux Parties contractantes intéressées admet des commissions rogatoires, les dispositions suivantes sont applicables:

a) Le tribunal saisi de l'action alimentaire pourra, pour obtenir des documents ou d'autres preuves, demander l'exécution d'une commission rogatoire soit au tribunal compétent de l'autre Partie contractante, soit à toute autre autorité ou institution désignée par la Partie contractante où la commission doit être exécutée.

b) Afin que les Parties puissent y assister ou s'y faire représenter, l'autorité requise est obligée d'informer l'Autorité expéditrice et l'Institution intermédiaire intéressées, ainsi que le débiteur, de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée.

c) La commission rogatoire doit être exécutée avec toute la diligence voulue; si elle n'est pas exécutée dans un délai de quatre mois à partir du moment de la réception de la commission par l'autorité requise, l'autorité requérante devra être informée des raisons de la non-exécution ou du retard.

d) L'exécution de la commission rogatoire ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou de frais de quelque nature que ce soit.

e) L'exécution de la commission rogatoire ne pourra être refusée que:

1. Si l'authenticité du document n'est pas établie;

2. Si la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'exécution

i denna konvention skall lagen i förklarandens stat, däri inbegripet dess internationella privaträtt, tillämpas beträffande förutnämnda förfaranden och alla frågor i samband därmed.

Artikel 7.

Framställningar om bevisupptagning.

Därest lagen i båda de berörda fördragsslutande staterna innehåller bestämmelser rörande framställningar om bevisupptagning vid utländsk domstol och åt utländsk domstol, skola följande regler äga tillämpning:

(a) Domstol vid vilken föres talan om underhållsbidrag må göra framställning om upptagning av ytterligare bevisning, av skriftlig eller annan natur, hos behörig domstol i den andra staten eller hos annan myndighet eller inrättning, som den andra staten härtill utsett.

(b) För att parterna skola kunna inställa sig personligen eller genom ombud skall den myndighet, hos vilken framställningen gjorts, underrätta såväl det mottagande och det förmedlande organet som förklaranden om tid och plats för bevisupptagningen.

(c) Begärd bevisupptagning skall verkställas med största möjliga skyndsamhet; har bevisupptagning ej ägt rum inom fyra månader från det att den myndighet, hos vilken framställningen gjorts, mottog denna, skall underrättelse om skälen härför lämnas den myndighet, som begärt åtgärden.

(d) Bevisupptagning, varom här är fråga, må icke föranleda ersättningskyldighet för avgifter eller kostnader av något slag.

(e) Bevisupptagning må vägras endast i följande fall:

(1) Om framställningens äkthet icke kunnat fastställas;

(2) Om den fördragsslutande stat, på vars territorium bevisupptagning-

executed deems that its sovereignty or safety would be compromised thereby.

Article 8.

Variation of orders.

The provisions of this Convention apply also to applications for the variation of maintenance orders.

Article 9.

Exemptions and facilities.

1. In proceedings under this Convention, claimants shall be accorded equal treatment and the same exemptions in the payment of costs and charges as are given to residents or nationals of the State where the proceedings are pending.

2. Claimants shall not be required, because of their status as aliens or non-residents, to furnish any bond or make any payment or deposit as security for costs or otherwise.

3. Transmitting and Receiving Agencies shall not charge any fees in respect of services rendered under this Convention.

Article 10.

Transfer of funds.

A Contracting Party, under whose law the transfer of funds abroad is restricted, shall accord the highest priority to the transfer of funds payable as maintenance or to cover expenses in respect of proceedings under this Convention.

Article 11.

Federal State clause.

In the case of a Federal or non-unitary State, the following provisions shall apply:

devait avoir lieu la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

Article 8.

Modification des décisions judiciaires.

Les dispositions de la présente Convention sont également applicables aux demandes tendant à la modification des décisions judiciaires rendues en matière d'obligations alimentaires.

Article 9.

Exemptions et facilités.

1. Dans les procédures régies par la présente Convention, les créanciers bénéficient du traitement et des exemptions de frais et dépens accordés aux créanciers qui résident dans l'Etat où l'action est intentée ou qui en sont ressortissants.

2. Les créanciers étrangers ou non résidents ne peuvent être tenus de fournir une caution *judicatum solvi*, ni de faire aucun autre versement ou dépôt.

3. Aucune rémunération ne peut être perçue par les Autorités expéditrices et les Institutions intermédiaires pour les services qu'elles rendent conformément aux dispositions de la présente Convention.

Article 10.

Transferts de fonds.

Les Parties contractantes dont la loi impose des restrictions aux transferts de fonds à l'étranger accorderont la priorité la plus élevée aux transferts de fonds destinés à être versés comme aliments ou à couvrir des frais encourus pour toute action en justice régie par la présente Convention.

Article 11.

Clause fédérale.

Dans le cas d'un Etat fédératif ou non unitaire, les dispositions ci-après s'appliqueront:

en skulle äga rum, finner densamma oförenlig med sin suveränitet eller säkerhet.

Artikel 8.

Ändring av dom eller beslut.

Bestämmelserna i denna konvention skola äga tillämpning jämväl å framställning, som avser ändring av dom eller beslut rörande underhållsbidrag.

Artikel 9.

Avgiftsfrihet och lättnader.

1. Vid förfarande enligt denna konvention skall sökande erhålla samma behandling och tillerkännas samma förmåner i fråga om befrielse från kostnader och avgifter som tillkomma dem vilka stadigvarande vistas i den stat där förfarandet äger rum eller äro medborgare i denna.

2. Sökanden må icke på grund av att han är utlänning eller icke stadigvarande vistas i landet förpliktas att ställa borgen eller annan säkerhet eller verkställa betalning för kostnader eller annat.

3. Förmedlande och mottagande organ må icke betinga sig ersättning för de tjänster som de lämna enligt denna konvention.

Artikel 10.

Överföring av betalningsmedel.

Fördragsslutande stat, vars lagstiftning begränsar rätten att till utlandet överföra betalningsmedel, skall medgiva bästa företrädesrätt åt överföring av betalningsmedel, som skola användas till underhåll eller för att bestrida rättegångskostnader enligt denna konvention.

Artikel 11.

Klausul avseende förbundsstater.

I fråga om förbundsstater eller andra stater, som icke äro enhetsstater, skola följande bestämmelser gälla:

(a) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of the federal legislative authority, the obligations of the Federal Government shall to this extent be the same as those of Parties which are not Federal States;

(b) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of constituent States, provinces or cantons which are not, under the constitutional system of the Federation, bound to take legislative action, the Federal Government shall bring such articles with a favourable recommendation to the notice of the appropriate authorities of States, provinces or cantons at the earliest possible moment;

(c) A Federal State Party to this Convention shall, at the request of any other Contracting Party transmitted through the Secretary-General, supply a statement of the law and practice of the Federation and its constituent units in regard to any particular provision of the Convention, showing the extent to which effect has been given to that provision by legislative or other action.

Article 12.

Territorial application.

The provisions of this Convention shall extend or be applicable equally to all non-self-governing, trust or other territories for the international relations of which a Contracting Party is responsible, unless the latter, on ratifying or acceding to this Convention, has given notice that the Convention shall not apply to any one or more of such territories. Any Contracting Party making such a declaration may, at any time thereafter, by notification to the Secretary-General, extend the application of the Convention to any or all of such territories.

a) En ce qui concerne les articles de la présente Convention dont la mise en œuvre relève de l'action législative du pouvoir législatif fédéral, les obligations du Gouvernement fédéral seront, dans cette mesure, les mêmes que celles des Parties qui ne sont pas des Etats fédératifs;

b) En ce qui concerne les articles de la présente Convention dont l'application relève de l'action législative de chacun des Etats, provinces ou cantons constitutants, qui ne sont pas, en vertu du système constitutionnel de la Fédération, tenus de prendre des mesures législatives, le Gouvernement fédéral portera les plus tôt possible, et avec son avis favorable, lesdits articles à la connaissance des autorités compétentes des Etats, provinces ou cantons.

c) Un Etat fédératif Partie à la présente Convention communiquera, à la demande de toute autre Partie contractante qui lui aura été transmise par le Secrétaire général, un exposé de la législation et des pratiques en vigueur dans la Fédération et ses unités constituantes en ce qui concerne telle ou telle disposition de la Convention indiquant la mesure dans laquelle effet a été donné, par une action législative ou autre, à ladite disposition.

Article 12.

Application territoriale.

Les dispositions de la présente Convention s'étendent ou s'appliquent, dans les mêmes conditions, aux territoires non autonomes, sous tutelle ou à tout territoire dont une Partie contractante assure les relations internationales, à moins que ladite Partie contractante, en ratifiant la présente Convention ou en y adhérant, ne déclare que la Convention ne s'appliquera pas à tel ou tel de ces territoires. Toute Partie contractante qui aura fait cette déclaration pourra ultérieurement, à tout moment, par notification adressée au Secrétaire général, étendre l'application de la

(a) Beträffande artiklar i denna konvention, vilka falla inom området för förbundsstatens lagstiftande organs befogenhet, skall förbundsregeringen ha samma förpliktelser som åvilda regeringarna i de fördragsslutande stater vilka icke äro förbundsstater;

(b) Beträffande artiklar i konventionen, vilka falla inom området för delstaters, provinsers eller kantoners lagstiftande befogenhet utan att dessa enligt förbundsstatens författning äro skyldiga att vidtaga lagstiftningsåtgärder, skall förbundsregeringen snarast möjligt och med förordande av dylika åtgärder bringa artiklarna till vederbörande delstatliga, provinsiella eller kantonala myndigheters kännedom;

(c) Förbundsstat som biträtt denna konvention skall på begäran, som framställes av annan fördragsslutande part och förmedlas av generalsekreteraren, tillhandahålla redogörelse för lagstiftningen och rättstillämpningen i förbundsstaten och i de däri ingående självständiga enheterna beträffande angiven bestämmelse i konventionen, vilken redogörelse skall utvisa i vilken utsträckning bestämmelsen satts i kraft genom lagstiftningsåtgärder eller på annat sätt.

Artikel 12.

Territoriell tillämpning.

Bestämmelserna i denna konvention skola äga tillämpning jämväl å alla icke självstyrande förvaltar-skapsområden och andra territorier, vilkas internationella förbindelser ombesörjas av en fördragsslutande part, med mindre denna vid sin ratifikation av konventionen eller anslutning till densamma avger förklaring att konventionen icke skall äga tillämpning å visst sådant territorium. Fördragsslutande stat, som avgivit dylik förklaring, må när som helst därefter genom underrättelse till generalsekreteraren utsträcka konventionens tillämplighet till att avse alla

Article 13.

Signature, ratification and accession.

1. This Convention shall be open for signature until 31 December 1956 on behalf of any Member of the United Nations, any non-member State which is a Party to the Statute of the International Court of Justice, or member of a specialized agency, and any other non-member State which has been invited by the Economic and Social Council to become a Party to the Convention.

2. This Convention shall be ratified. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General.

3. This Convention may be acceded to at any time on behalf of any of the States referred to in paragraph 1 of this article. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General.

Article 14.

Entry into force.

1. This Convention shall come into force on the thirtieth day following the date of deposit of the third instrument of ratification or accession in accordance with article 13.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the third instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 15.

Denunciation.

1. Any Contracting Party may denounce this Convention by notification to the Secretary-General.

Convention aux territoires ainsi exclus ou à l'un quelconque d'entre eux.

Article 13.

Signature, ratification et adhésion.

1. La présente Convention sera ouverte jusqu'au 31 décembre 1956 à la signature de tout Etat Membre de l'Organisation des Nations Unies, de tout Etat non membre qui est Partie au Statut de la Cour internationale de Justice ou membre d'une institution spécialisée, ainsi que de tout autre Etat non membre invité par le Conseil économique et social à devenir Partie à la Convention.

2. La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général.

3. Tout Etat mentionné au paragraphe 1 du présent article pourra, à tout moment, adhérer à la présente Convention. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du Secrétaire général.

Article 14.

Entrée en vigueur.

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date du dépôt du troisième instrument de ratification ou d'adhésion, effectué conformément aux dispositions de l'article 13.

2. A l'égard de chacun des Etats qui la ratifiera ou y adhérera après le dépôt du troisième instrument de ratification ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date du dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 15.

Denonciation

1. Toute Partie contractante pourra dénoncer la présente Convention par notification adressée au Secrétaire

sålunda undantagna territorier eller något av dem.

Artikel 13.

Undertecknande, ratifikation och anslutning.

1. Denna konvention skall till den 31 december 1956 stå öppen för undertecknande av varje stat som är medlem av Förenta Nationerna, av varje icke-medlemsstat som är ansluten till den internationella domstolens stadga eller medlem av något av organisationens fackorgan, ävensom av varje annan icke-medlemsstat som av ekonomiska och sociala rådet inbjudits att ansluta sig till konventionen.

2. Konventionen skall ratificeras. Ratifikationsinstrumenten skola deponeras hos generalsekreteraren.

3. Var och en av de i punkt 1 avsedda staterna må när som helst ansluta sig till konventionen. Anslutningsinstrumenten skola deponeras hos generalsekreteraren.

Artikel 14.

Ikraftträdande.

1. Denna konvention skall träda i kraft å trettionde dagen efter det att det tredje ratifikations- eller anslutningsdokumentet deponerats på sätt i artikel 13 sägs.

2. För varje stat, som ratificerar eller ansluter sig till konventionen efter deponerandet av det tredje ratifikations- eller anslutningsinstrumentet, skall den träda i kraft å trettionde dagen efter det att ifrågavarande stat deponerat sitt ratifikations- eller anslutningsinstrument.

Artikel 15.

Uppsägning.

1. Fördragsslutande part må uppsäga denna konvention genom under rättelse till generalsekreteraren. Så-

Such denunciation may also apply to some or all of the territories mentioned in Article 12.

2. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General, except that it shall not prejudice cases pending at the time it becomes effective.

Article 16.

Settlement of disputes.

If a dispute should arise between Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Convention, and if such dispute has not been settled by other means, it shall be referred to the International Court of Justice. The dispute shall be brought before the Court either by the notification of a special agreement or by a unilateral application of one of the parties to the dispute.

Article 17.

Reservations.

1. In the event that any State submits a reservation to any of the articles of this Convention at the time of ratification or accession, the Secretary-General shall communicate the text of the reservation to all States which are Parties to this Convention, and to the other States referred to in article 13. Any Contracting Party which objects to the reservation may, within a period of ninety days from the date of the communication, notify the Secretary-General that it does not accept it, and the Convention shall not then enter into force as between the objecting State and the State making the reservation. Any State thereafter acceding may make such notification at the time of its accession.

2. A Contracting Party may at any time withdraw a reservation previously made and shall notify the Secretary-General of such withdrawal.

général. La dénonciation pourra également s'appliquer à l'un quelconque ou à l'ensemble des territoires mentionnés à l'article 12.

2. La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle la notification sera parvenue au Secrétaire général, étant entendu qu'elle ne s'appliquera pas aux affaires en cours au moment où elle prendra effet.

Article 16.

Règlement des différends.

S'il s'élève entre Parties contractantes un différend relatif à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention, et si ce différend n'a pas été réglé par d'autres voies, il est porté devant la Cour internationale de Justice. Celle-ci est saisie soit par la notification d'un accord spécial, soit par la requête de l'une des parties au différend.

Article 17.

Réserves.

1. Si au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, un Etat fait une réserve à l'un des articles de la présente Convention, le Secrétaire général communiquera le texte de la réserve à tous les Etats qui sont Parties à cette Convention et aux autres Etats visés à l'article 13. Toute Partie contractante qui n'accepte pas ladite réserve peut, dans un délai de quatre-vingt-dix jours à partir de la date de cette communication, notifier au Secrétaire général qu'elle n'accepte pas la réserve et, dans ce cas, la Convention n'entrera pas en vigueur entre l'Etat qui soulève l'objection et l'Etat auteur de la réserve. Tout Etat qui, par la suite, adhérera à la Convention pourra, au moment de son adhésion, procéder à une notification de ce genre.

2. Une Partie contractante pourra à tout moment retirer une réserve qu'elle aura faite et devra notifier ce retrait au Secrétaire général.

dan uppsägning må avse jämväl territorium eller territorier, vilka omförmålas i artikel 12.

2. Uppsägningen skall erhålla verkan ett år efter det att underrättelsen tillställts generalsekreteraren. Uppsägningen skall dock icke gälla för ärenden som äro under handläggning vid den tidpunkt då uppsägningen erhåller verkan.

Artikel 16.

Biläggande av tvister.

Uppstår mellan fördragsslutande parter tvist angående tolkningen eller tillämpningen av denna konvention och bilägges ej tvisten på annat sätt, skall den underställas den internationella domstolen. Tvisten skall hänskjutas till denna antingen genom anmälan av särskild överenskommelse härom eller genom ansökan av en part ensam.

Artikel 17.

Förbehåll.

1. Om någon stat i samband med undertecknande, ratifikation eller anslutning gör förbehåll beträffande någon av artiklarna i denna konvention, skall generalsekreteraren delgiva förbehållets lydelse med alla stater som biträtt konventionen och med de övriga stater som avses i artikel 13. Fördragsslutande part, som motsätter sig förbehållet, må inom nittio dagar från dagen för delgivningen underätta generalsekreteraren att den icke godtager förbehållet, och konventionen skall då icke träda i kraft mellan ifrågavarande stat och den stat som gjort förbehållet. Stat, som senare ansluter sig till konventionen, må lämna sådan underrättelse vid tidpunkten för anslutningen.

2. Fördragsslutande part må när som helst återtaga gjort förbehåll och skall underrätta generalsekreteraren därom.

Article 18.

Reciprocity.

A Contracting Party shall not be entitled to avail itself of this Convention against other Contracting Parties except to the extent that it is itself bound by the Convention.

Article 19.

Notifications by the Secretary-General.

1. The Secretary-General shall inform all Members of the United Nations and the non-member States referred to in article 13:

(a) of communications under paragraph 3 of article 2;

(b) of information received under paragraph 2 of article 3;

(c) of declarations and notifications made under article 12;

(d) of signatures, ratifications and accessions under article 13;

(e) of the date on which the Convention has entered into force under paragraph 1 of article 14;

(f) of denunciations made under paragraph 1 of article 15;

(g) of reservations and notifications made under article 17.

2. The Secretary-General shall also inform all Contracting Parties of requests for revision and replies thereto received under article 20.

Article 20.

Revision.

1. Any Contracting Party may request revision of this Convention at any time by a notification addressed to the Secretary-General.

Article 18.

Réciprocité.

Une Partie contractante ne peut se réclamer des dispositions de la présente Convention contre d'autres Parties contractantes que dans la mesure où elle est elle-même liée par la présente Convention.

Article 19.

Notifications par le Secrétaire général.

1. Le Secrétaire général notifiera à tous les Etats Membres des Nations Unies et aux Etats non membres visés à l'article 13:

a) Les communications prévues au paragraphe 3 de l'article 2;

b) Les renseignements fournis conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 3;

c) Les déclarations et notifications faites conformément aux dispositions de l'article 12;

d) Les signatures, ratifications et adhésions faites conformément aux dispositions de l'article 13;

e) La date à laquelle la Convention est entrée en vigueur conformément au paragraphe 1 de l'article 14;

f) Les dénonciations faites conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 15;

g) Les réserves et notifications faites conformément aux dispositions de l'article 17.

2. Le Secrétaire général notifiera également à toutes les Parties contractantes les demandes de révision et les réponses faites à ces demandes en vertu de l'article 20.

Article 20.

Revision.

1. Toute Partie contractante pourra demander en tout temps par notification adressée au Secrétaire général la révision de la présente Convention.

Artikel 18.

Ömsesidighet.

Fördragsslutande part må icke gentemot andra fördragsslutande parter åberopa denna konvention i vidare mån än den själv är bunden därav.

Artikel 19.

*Underrättelser från
generalsekreteraren.*

1. Generalsekreteraren skall för alla medlemmar av Förenta Nationerna och i artikel 13 nämnda icke-medlemsstater tillkännagiva:

(a) underrättelser enligt artikel 2, punkt 3;

(b) uppgifter som mottagits enligt artikel 3, punkt 2;

(c) förklaringar och underrättelser enligt artikel 12;

(d) undertecknanden, ratifikationer och anslutningar enligt artikel 13;

(e) den dag då konventionen enligt artikel 14, punkt 1, trätt i kraft;

(f) uppsägningar enligt artikel 15, punkt 1;

(g) förbehåll och underrättelser enligt artikel 17.

2. Generalsekreteraren skall jämväl lämna alla fördragsslutande parter meddelanden angående framställningar om revision av konventionen och svaren därå enligt artikel 20.

Artikel 20.

Revision av konventionen.

1. Fördragsslutande part må när som helst genom en till generalsekreteraren ställd underrättelse hemställa om ändring av denna konvention.

2. The Secretary-General shall transmit the notification to each Contracting Party with a request that such Contracting Party reply within four months whether it desires the convening of a Conference to consider the proposed revision. If a majority of the Contracting Parties favour the convening of a Conference it shall be convened by the Secretary-General.

Article 21.

*Languages and deposit of
Convention.*

The original of this Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General, who shall transmit certified true copies thereof to all States referred to in article 13.

2. Le Secrétaire général transmettra cette notification à chacune des Parties contractantes en l'invitant à lui faire savoir, dans les quatre mois, si elle est favorable à la réunion d'une conférence qui étudierait la révision proposée. Si la majorité des Parties contractantes répond par l'affirmative, le Secrétaire général convoquera cette conférence.

Article 21.

Dépôt de la Convention et langues.

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du Secrétaire général, qui en fera tenir des copies certifiées conformes à tous les Etats visés à l'article 13.

2. Generalsekreteraren skall översända underrättelsen till varje fördragsslutande part med begäran om besked inom fyra månader, huruvida denna önskar att en konferens skall sammankallas för att behandla ändringsförslaget. Därest flertalet av de fördragsslutande parterna förordar att en konferens kommer till stånd, skall generalsekreteraren sammankalla en sådan.

Artikel 21.

Konventionens språk och dess deponerande.

Huvudskriften av denna konvention, vars engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter äga lika vitsord, skall deponeras hos generalsekreteraren, som skall översända bestyrkta avskrifter av densamma till alla i artikel 13 nämnda stater.